

Sökträning - ge inte upp!

Av Ann Isacsson

När jag köpte hund visste jag att jag ville ha en collie och att jag ville göra något med hunden.

Efter grundkurser i allmänlydnad började vi träna lite spår tillsammans med några kompisar. Det gick hyggligt och långsamt framåt, Tristan lärde sej så småningom att ta spårpinnarna och byta med godis. Men vi fick aldrig upp någon snabbhet i spåret, det var mycket ”stanna och se sej omkring” och ”javisstja, spåret...”. En av dom saker som fungerade bäst för att snabba upp farten var att sätta en person vid spårpinnen. Och nu låg det nära till hands att pröva på sök i stället!

Vi började en sökkurs förra hösten på SBK. Bland labradorer, schäfer och howavart.

Det började inte så lovande. Lösrullarna, som man använder i början när hunden hittar den gömda figuranten, var äckliga att ha i munnen. Inte ville han lämna matte på stigen heller. Vår rutinerade ”sökfröken” Nini, som tävlat i elitklass med flera hundar, skakade på huvudet. ”Jag vet inte vad vi ska göra...”. Matte hoppar in som figurant med en kamprasa i stället. Det går bättre. LITE bättre...

Hemlaxan blir att skicka ut sonen i närmsta skogsdunge att gömma sej bakom någon sten eller trädstam. Jodå, snart greppar han lösrullarna...

Det roliga med sökträningen är just att man är en grupp som jobbar tillsammans. Det är ju den gömda figuranten som måste dela med sej av hur hunden reagerat när han hittat honom eller henne. Hur tog hunden rullen? Beroende på vindriktningen kan hunden ibland passera helt nära dej utan att upptäcka att du fanns där.

Helena Dahlberg med "Zimba" Springmist's Walk on the Wild Side.

I början fanns det gruppmedlemmar som helst ville slippa vara figurant när det var vår tur. Men det är bara att kämpa på. Dom ”duktiga” hundarna får ibland bakslag. Dom snabba hundarna kan ha så bråttom ut att dom missar figuranten i farten. Och en del kan bli distraherade av annat, som att stanna och nosa.

Vi gick fortsättningskursen under våren, nu hade gruppen blivit mer homogen. Alla har mindre problem av olika slag som hela gruppen hjälper till att försöka lösa. Efter kursen kör vi fem intensivomgångar då hundarna bl a lär sej ta den fasta rullen

(i vår grupp fanns ingen skullhund, dvs. hund som markerar hittad figurant genom att skälla tills föraren kommer fram till dom).

Ytterligare finslipning sker på ett tredagarsläger under slutet av sommaren. Nu har vi fått flyt. Matte och hund behöver motionera mer för att klara av de högre klasserna, dvs. springa, simma eller cykla. Ska man tävla måste man också klara av lydnadspasset som ingår och som är snarlikt det i lydnadsklass 1.

Under hösten går vi med i en sökgrupp på lördagarna, där dels några av våra tidigare kurskamrater ingår, men också andra ekipage. Starten i appellklass förbereds, det traggas lydnad (vi har samtidigt med sökkursen gått kurs i appellydnad) sista veckan med sonen som tävlingsledare.

Vi har tävlat i lydnadsklass 1 några gånger utan att få till någon riktig fullträff, så det kändes ganska osäkert när vi ställde upp i vår första appelltävling. Jag hade dock varit och tittat på ett annat appellsök ett par veckor tidigare utan att bli alltför imponerad, så det kändes inte på något sätt ouppnåeligt att ta sej vidare.

Oftast startar man med specialen, dvs. i vårt fall sök. Vi fick 9, 10 på sök (högsta betyg är 10, 10) och högsta betyg på budförling och platsliggning. Sedan fungerade tyvärr inte lydnaden något vidare denna dag... men den sammanlagda poängen räckte ändå till uppflyttning till lägre klass. Så nu ägnar vi vintern åt att träna in lite nya lydnadsmoment samt platsliggning och budförling med skott, förutom den vanliga sökträningen.

Ann Isacsson och "Tristan" Ullsåsas Svarta Blipp med sitt 2:a pris.

Med det här vill jag förmedla att alla hundar är olika och behöver olika träning för att nå fram till målet. Alla kan inte bli bäst i allt, men alla kan bli duktiga i något förutsatt att träningen anpassas till hund och förare. Kom ihåg att just du känner din hund bäst, ofta vet man själv vad som fungerar bäst för sin hund.

PS. Ingen av dom andra hundarna från vår sökkurs har startat i appellsök. Ett par hundar är i stället uppflyttade från appellspår.

Många hälsningar från Ann Isacsson med Tristan